

Serra de Santa Margarida

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Nucli antic (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament Darrera del nucli antic de Santa Margarida, entre aquest i la serra de Collbas.

Coordenades:

Latitud: 41.55518
Longitud: 1.6075
UTM Est (X): 383875
UTM Nord (Y): 4601326

Classificació

Número de fitxa 08250-168
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Forn de ciment del camí del cementiri](#)

[Font del Carol](#)

[Antics oficis de treballar el bosc](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la fitxa: dc., 05/05/2010 - 02:00

Descripció

Serra situada a l'extrem de llevant del terme de Santa Margarida de Montbui, a l'esquena del nucli antic de Santa Margarida de Montbui i la serra de Collbas, on es troba el límit del terme. Aquesta serra exerceix de marc paisatgístic del nucli antic de Montbui. Es tracta d'un espai poblat principalment per un bosc de pi blanc i un sotabosc d'arbusts. L'escassa explotació del bosc les darreres dècades ha afavorit la presència d'altres espècies mediterrànies que conviuen amb el pi blanc com són l'alzina i el pi negre.

Història

L'abundància de pi blanc s'explica bàsicament per l'explotació intensiva que es va fer d'aquest bosc fins a la dècada del 1940-1950, associada a les tasques d'explotació del bosc: arrencament d'escorces, llenyataires, carboners etc.. Aquesta explotació intensiva del bosc, va ser la causa de la renovació constant de la vegetació, i del fet de no trobar arbres d'edat avançada. Al llarg de la dècada del 1950 i 1960 els treballs relacionats amb el bosc es van anar abandonant i va ser la causa del creixement del sotabosc.

Bibliografia

TORRAS I RIBÉ, J.M.(1991) Camins i viatgers a la comarca de l'Anoia (1494-1834), Rafael Dalmau Editors, Barcelona. TORRAS I RIBÉ J (1991) "Santa Margarida de Montbui". Història de l'Anoia. Vol II. Ed. Parcir. Pàg. 13-47.

